

مۆنۆلۆگە ئېرە يىپە كان

عبدوللا على

كۆتاي ۱۹۹۶

سليمانى

لە م عە رشە وه دە دويم
لە م زيندانى رۆحه وه
لە لوتكه په رژينى ناموييه وه
كاتى چه مۆله ي كۆتره كان ده نرېته سه ر ووجود
لە و سيما دليرانه وه كه خه نده ي گيان و ،خه ره ندى ليكچونن
نه زام پر به گه رو ده گرى و
نه گۆرانى سروه ئاساديت*
هه موو شته كان وه ستاون،وه ستاو،هه موو وجودمان ده گرى و
هه موو ليوه كان له بايه وانى لرفه ي بيرا،
په رۆى ته زوه روته كان،ده پيچن له جه سته يانه وه،
ئه م بونه خه لوه تيه، نايه ته سه ر كيئه كانمان،
نه ئه و ده وه ستى و نه جوگه تاريكه كانى كوير بوون
رېنگا له غاو كراوه كانيش، وه ك نيوچاوى
ئه و گورگه كه لبه سپيانه ي ژه هر ده رپژن و
مناله كانيش له ته نگه به رى تاريكى ته نهايدا
خه ون به ده رىاي شيره وه ده بينن،ديژن و
گه وره كانيش له به ر ده م حزورى شه يتانا
بو په لكه نماي ئيواره روخواه كان
له سه ر قاچيک پيده كه نن
ئه م داده ته م ئاسايه بو! ئه مه غوربه تى كام كه له كه؟
ئه م بالا شه نگانه،له شه قامه سوالكه ره كاندا دېنه سه رچۆك*
من لييره وه ده دويم،له م فه نا بونى رۆحه وه
له سيداره غه مباره كانى ئوميده وه

له تیك ئالانی گه ریده کوژراوه کان و
 بازنگی ته نهایی، مه چه کی هه تاوه چاوتیله کانه وه،
 له م عه رشه رپوته وه ده دویم،
 هه موو شه قامه شیداره کان ده مانباته وه سه رسفر
 هه موو بالاکان ده مان باته وه سه ر هه ییبه تی توانه وه
 له خوڤرا، له توره بوونی ته ویلی ده ریاکانه وه
 له قامیشه وه ستاوه کانه وه
 ئه و چاوانه ی که له گیای بیهوده یی ده پرنه وه
 له شیواوی و مه لولی ته رزه رپوحنیه کان
 ئه وانه ی خشلی شه پۆل وسه ریان هه ورو
 دلیان بای وه شتی ولاته سه رخوشه کانه،
 داده بارن و، داده بارن، که هه لده که ن
 ستونی ده واره کان و، لاولاوی ژینگه خه ماویه کان
 ده رژیینه لوله ی شه وه زه نگی که پره نه شاره زاکانه وه
 چ مه رگیکه، ئه ستیره ئاسا دیت و
 ده رژیته سه ر ئه م ئیواره خاپوره ی ناخم
 نه ئه و ماندو ده بیج و نه من، هیچمان
 ده ست له ملانی ئیواره زه ردباوه کان نابین
 هه موو تارماییه کان بو ئیره دین
 شه وه کان لییره وسل ده رده که ن
 نه داده به زن و نه ده وه رن، ئه مانه
 خه ونی په نجه ره کانیاں ده ره وانه وه
 دره خته پیخاوسه کانیاں تیرباران ده کرد
 هه موو شته کان خوڤراییه، ئه شکه وته بیبه لاکان
 بوونه ته رپوخی شه قامه به ستوه کانی شار ۰۰ دین و
 "بۆن به چاومانه وه ده که ن" به شمشیری له نه زانین
 شوشه به نده کانی بینای دلمان

ده ده نه به ر به ردی تف و نه م ده فه ره یان کردوته
گه وره که ی سولتان،
بونه کان ده ست له ملی ئیواره گه راره کانه، لیره وه
له م ئیواره بیکه له پویه وه، دوا سه فه ری خوم ده ست پیکرد
سوچه نه به زیوه کانم کرده مه نزل،
به م کاته ره نگ مسییه، هه لوه دای روگه خولاویه کانم،
نه ده ته کی و نه لیم ده بیته وه
نه مه رزیوو بوونی ناخی شه وه کانه ۰۰ نه خوی گه رم ده کاته وه
نه به هزری بیتوانای، لیده گه ری
فانوسه سیحراویه کان دلّم بده نه وه
چاوی موله قی نه م ئیواره پولیانه، له سه ر پشتی
سه هوّل به ندانه که فیه کان، له گیانه لادان
به ده م ناله ی گوزه شته وه، تاینده دیننه ده ستمان
سه یره سه یره، گه شکه بوونی جوانییه،
ده، نه و ده روازانه داخه ن، نه م ده فه ره
نه به خوین تینوه و، نه پلوسکی بیره حمیشی به رداوه
کلافه ی نه م ژانه بیحه جمه ته، به هیچ دادی ده سته به ر ناکری
میژویه کی چواریه ل مارویه و، به هیچ سندمی
به داری به زه ییه وه نابه سری
شوین هه لگره و شوین پی قوقزه کان ده که ویت
مرؤقه زیزه که ی ناخمه و، په ل به مرؤقایه تیدا ده کات،
هو"شا" خویناوییه کانی نه م زه وییه، لیبگه رین پشوو بسره وی،
نه م فه نا بوونی خوینه
به بوومه لیلی ئیواره ی رۆحمانه وه بیهوده یه
بیهوده یه کوشتنی ماسییه زیویه کان، شه قکردنی
بالی کوتره کان بیسه باتییه،
نه م ده فه ری شه ره، نامان باته وه به ر سیبه ره کان

ئە م هه تاوه گومرپايه كوشتى ۰۰ كوشت
 ئە م خه ونه جادوييه، ئە م وه يشومه
 ده مانباته وه سه ر كه لاهه پيسه كانى ناموئى
 گوڤه كانى ميژوو ئاينده له به ر ده كه ن
 نه فره ت له هه تاو بييسييه رى حه سانه وه
 ئە ي هه لاله خه نه ييه كان
 وه ي مناله توژاويه كانى ئاينده
 ليړه وه ، له م شه خته به نده وويله وه
 له م شه فه قى مردنه وه ۰۰ كه په نجه كانمان به سه ر په نجه ره رونه كانه وه
 خه ون به گوڤه ته ره كانه وه ده بينن
 ده بنه حه زوو له دووتويى ليوه كانا ده مخويننه وه
 له باوه شى ژوانه به فرينه كانا ۰۰ شيناي ئاسمان له پيډه گرن
 چ زه مه نئ به جيماوه ئە م سه ره م!
 گومرپاييه ۰۰ گومرپايى
 پيلوى سه ر پرده ته زيوه كانن، به حه سره ت و داخه وه
 ده روانه زيخه چه وره كانى ته نهاى
 ليړه سه عات و مه چه ك، گوڤرانى و زار، چاوو هه لهاتن
 هه موو بالا زرافيه كان وه ستاون و هه ر به ته ما
 له بومه ليى به يانه وه، له ده لاقه ي نه مرييه وه ده روان
 ده روان و له په بيوازه كان ده خويننه وه
 هه موو ريڭگان داخراون به قفلى زولم و
 به ته نوورى توانه و، ئيسقانه كانى سه رمان ده زريكينن
 بو ئە وديوو زه ينه نووستوه كان، شه وانه ش
 خه ون به ماسى قولاپه وه ده بينن ۰
 ئە م زيندانه سرانه كه ي بارده كه ن؟
 كاروانه به زيووه بيړيگان كان، به گومه زى كام حه لاجه وه ده نيشنه وه؟
 ئە م كه پكه شاخه كه ي ده م له م برينه هه لده گرى؟

جه خار! نه به يته كان كار ده كه ن ونه شمشاله گره كان
هه موومان،ئا، هه موومان نه به قفله كان ده ويړين و
نه ده توانين ته م قاتيه له جيگا كانمان دوورخه يينه وه
هه لوه داين،وه ك ته ستيره به ر له روناكي وون ده بين و
زه وي ئاسا به نمه يه ك فرميسك كزر ده بينه وه
چ زه مه نيكي شيو اوه!
ته ي عاشقه ويړانه كه
تو مه ته له قورسه هه لنه هاتوه كاني،نه ده گه ريپته وه
نه پرووتديني پرووت بيته وه،
ته م چاخه به ردينه كه له يم ده كا،ته م داروخانه
داهاتومان ده كاته چالي حه لبوون
نه ميحنه تي ناوړه يم پي ده نو شري،نه سه ريشم
له به ر ده م چاكي مه لاكانا ده نوي وده مري *
رپوژي دادئ،ده زانم رپوژي دادئ
ته م سه ره زوقمانه ي ئيمه
به پله ي كرزي شه وه زه نگا سه ر بكه وي و
ته م گه لا شوومه زه ردانه رابمالي،ته و كاته
ته ي ناشناترين ناشناكاني ته م دنيايه
كوشي تو م بو ده بيته پشت و
به هه ردوكمان دار ته رخه وانه كان له ئاميز ده گرين و
به هه موو ته رزي وو جودمانه وه
گورانئ و ره نكه ليكچوه كاني ئاينده ده خوښ
كراسي له زوقم ده پو شين و
به ده سته كانمان چه پكي جريوه ده چينين
تا عاشقاني سبه يني له په نجه ي چه پي نين *
له م ساته پرووته دا،له بلندترين ئار اوه
ئافره تي پرچي ده رني و،هه ژاريكي زار شكاويش

به شه قامی نه سره وتیا سه رده که ی و
 کتیبه نهینیکراوه کانی شیتی به ده سته وه
 راده مینن و، به مناره به رزه که دا هه لده پروانی،
 ئیمه سه رتاپامان برینه و، حه زی کوتره کان به ئیمه چی!
 چاوه کیلگه بیه کانمان، به هیوای بارانی ره حمه ته و
 که هه لو سنگی مانگ ده رنی، به ئیمه چی!
 نه ی ماله سوتاوه که ی نه و به رم
 نه ی ژنه ده س فروشه ره نگ مردوه کان
 له به ر نه مامی کام خوړکه دا خو ده شوڼ؟
 کام نه ستیره ده که نه نه نگوستی نه به زین؟
 ناشیل، له دامینی گول هه ناری، کامتانه وه که وته خوار؟
 پرچه کانتان بو کام ده م خویناوی ده که نه سیداره؟
 نه م که شتیه روحنیه ی سه رم له م شاره که ره دا
 جوگا کانش ده پیوی، له هیچ ناچی و ده شچی
 قه تاره ی نه م عه رشی زامه ده کاته گه ردن
 نه ده ویری سه یری بکات و، نه خه ونی پیوه ده بینن،
 چ سه یره مناله شه رمنه کانی حه زی فرین
 فرین بو دنیا به ک له میهر، بو ئاسمانی له به راته ت
 به راته تی نه و ره نگانه ی ئاقیبه ت دینه وه و
 چاو برکی له گه ل نه لبومی یاده کانا ده که ن
 چ سه یره کچه بینازه کان، نه و عه سرانه ی به چاوه قه ترانیه کانتانه وه
 به سنگی ئورزیدا گوزه ر ده که ن، هه موو گیانم ده بیته چاوو
 شوک له بیده نگیتان ده مگرئ و، سه رتاپای ته مه نم هه لده وه ری
 له به ر ده م گه ردن هه لو تانا، ئاسمان گینگلی شه وانتانه و
 بیده ربه س له سوتان
 سه یری نه م گول بارینه، نه م که مه نده سه روو گره
 نه پیم ده وه رن و نه خه جن و نه سیامه ندم

نه به ته مای دلداریه خه ساوه کانم
به لام چیبکه م حه زم ویله وپیان ده لی "بمرن بو ژین"،
ئه ی تاڤگه زولاله کان

چ زوو به داری بی به ره وه خه ریک مان
جه سته یه کن به سه ر خاچی قوبه یه کی دیره وه، بو بیده ننگن!
ئه ی تینوه کانی زه رده په ر
ئه ی کچه ره نگینه کانی دنیا، ئیمه چوار په ل شکاوین و
تینووی هه موو برینه کانی ئیوه یین
ئیمه هه لئناکه یین و رازین

ته م ده که یینه به رمان و، به تریفه خویمان ده شوین
خواردنمان سه بره و، شه وانه ش مؤمه کان توور ده ده یین و
به تاریکی له ئامیزی یه کتریدا، هه لده فرین و ده مرین
وه ک کوچه ریه کی سه رشین

خویمان به دیواره کاندا ده ده یین
ئیمه ئاوینه کانمان شه رمه زار کرد
گوله حاجیله کان به ده سته ئیمه له ره گه وه هه لکیشران
میژووی ئیمه، چه که کانمان بو خویمان

خه نجه ره بیکیلانته کان، به س سه ری خویمان ده بری
ئه وه ش تاوانی با بوو ۰۰ نه وه رزه کانی خونجه کرد
نه له خه یال بترازی ئاسمانی ده سته مؤ کرد ۰

ئه مشه و دامینی خه ونه کانم، گریانه کانم لیم نابنه وه
له گه ل حه زه سه ربراوه کانماله خه لوه تاین
ئه و بانگی پیغه مبه رایه تی ده چری و
منیش گویره حازره کان پر ده که مه وه
پرچی ئاره زوه کانم ده رنم

چاوه ره نگاو ره نگه کانی به فر ده لیسمه وه
له سه ر بالی په ره سیلکه ته ره کان

نامه ی چاوه پروانی ده نووسم،
ئه ی ده سگيرانه تووشه که م
ئه ی ئاسمانه خوینینه که ی سه ر سه رم
گیرفانه کانم پر بارانه وله و میږگانه دا ده بارم
که بوئی ئیوه یان لیدی، ئه ی کچانی شاره سوتاوه که م،
چه ندین ساله ئه م ده قه ره عوریانه
له سه ر ئه سپیک وه ستاوه، بیباته وه سه ر لیواری ژین
ده یانه وی له میهره به ئه مه که کانا،
کوتره عاشقه کان به رده ن
له گوږستانه تاریکه کانه وه هاتین
یه که م برین ئیمه ماچمان کرد
له خه یالی ئیمه دا ئاسمان هه لچوو
ئه هریمه نه کان ئیمه ئارایشتمان دانه وه
به زمانی مردن ده دواين، کوشه پر خه ونه کان
ئیمه هه لمان رشت، خه تامان کرد، خه تا
خومان قه دماغه کانمان هه لده که ند
به پؤل بالنده کانمان ته ره ده کردوو، له و دیوو سنووره وه
سی، سی، گوله بارانیان ده کردن و، تارو مار
بویان هه لده رشتینه وه
یه که م میژوو بووین گوږمان داهینا
سینی به هه شت بووین، له و دیوو ته لبه نده کانی زه ینه وه
له بوغراییه وه سه رمان ده رهینا،
مانگه کانی باوک له بوونه کانه وه
له خه ونه بیخه و بینینه کانه وه هاتن
دلمان له دوو توویی گرا بوو، رووباره خلیسکاو ه کان
به ده ست خویمان نه بوو، به باوه شی قه ده ره وه
بنجه رزیوه خویناویه کانیان کرده بالا گه ردانمان

له ده م کردنه وه ی سروشته وه
هه رکفنه و له به ر ئیمه دایه
ئه وه ته ی تابوت هه یه ئیمه تیاراده کشیین
شه وه کانمان بیمانگه و
ئه وه ته ی ئاسمانی ئیمه هه یه
نه جریوه ی ئه ستیره و، نه تیشکی رۆژی دیووه
قه ده ره، قه ده ر
هه موو خه ونه کان له کۆشمانا بوو
هه ستاین و به تارماییه بیزاره کانمان سپارد
گه یشتین و به ده ستی خوومان، خولیا کانمان ئه سپه رده کرد
له سه ر سنگی رۆژه ته لّخه کانی خوومان
نووسیمان هه موو شتی وه ک خوی
نه مردین و به برینداری یه شتینیانه وه
یه که م خنکان له خوومانه وه ده ستی پیکرد
هه موو شتی له خوومان و له خوومان
باسی چی بکه م؟!
مه رگه وه ره کان زۆرن، بازاری مشیره کان له بره ودایه
هاتوون جه لاده کانی دوینی،
هه موو شتی قورسه لایان ئینسان نه بی
هه گبه که یان ئاسمانی له خوین و، قورگی له هیلنج و
زه ویه ک له ره حمه تی چه قو
چه قویه ک بو که رت کردنی ئه م بسته غروره ی ئیمه
شه ر هاته ماله کانمان
کولانه کان بونی خوینی گرتووه، ته رمه کان ترشان
گه ل! ئه م ووشه یه به ر نه فره ت که وی
ئه وه ی دایهینا، ئه وه ی ده یلی
به رئاھی مناله هه تیوه کان که وی

شورِ شگيرِ خوی و چه کی

به رنه فره تی ژنه ره شپوشه کان که وی.

حه سره ته ،حه سره ت

ئه ی مناله ره نگ په ریوه کان

هه موو ده رگا کان داخه ن،په نجه ره خه ساوه کان،

ریگا سوژانیه کان،هه ره مویمان ده مانبه نه وه

کولانه ده رنه چوه کانی مردن

له م ئاسمانه بالداره دا

به ده م ته مه نه برسکاوه کانه وه دامام

توش هیچ گولّه کیویله که،هه موومان هیچ

ده چینه وه یه که م ویستگه ی شیت بوون،

ئه م ووشه به فرانیه ی سه رم،له نوبوکی به زور ده چی

به ده م هه ناسه ره به نه کانه وه

نینوکه شه یتانیه کانی ده جوی، نه دیته چاوو

نه ده توانی له درزی ئه قینه وه

سه به ته ی بونه کان پیشکنی

به م عه قلّه وه،به م سه مای ئاگره وه

سیداره کان ده م کراوه ترو،شه ره کان به لرفه ترو

هه نگاهه سسته کانمان،به ره و کویربوونه وه ده چی

له م شه وه زه نگا ده سووتیین

هه ره ده سووتیین کوخته کانی ئیمه

کوخته کانی هه موومان.